

פגש איתה הסולטאן קבוס בן ה-40. שהוא סולטאן נסיכות עומאן במפרץ הפרסי והציע לה נשואין. עליה דחתה את ההצעה.

פסוקי השבוע

שריהתחבורה והי תיקשורת שמעון פרס, על פגישת צמרת מפא"י בדירת הגג של יגאל אלון: "קיפוח רפ"י לא התחיל בדירת הגג. הוא היה בכל הקומות."

ראשיהממשלה גוי דה מואיר, בתשובה להבר המשמרת הצעירה של מפלגת העבודה: "אני מוכנה להעמיד לפניך את היומן שלי, ותראה איך אני מבלה את הימים והד לילות שלי."

ניצב אהרון שהזש, העומד לפרוש משירותו במש" טרה: "גורמי הנוקים העיקריים לביטחון המדינה, היו דוור קא יהודים ולא ערבים, וכולם תושבי ישראל. על חלק מהם פורסם בציבור, על אחרים לא נכתב כלל."

ראש מישגחת ישי ראל באו"ם, יוסף תקוע, בהשתמשו במשל העקרב אשר המית את הצב שהעבירו על פני הגדה: "עציצות הערבים עלולות להסב לתפקיד האו"ם בהשכנת שלום במזרח התיכון, מה שהסב העקרב לצב."

ח"כ המערך, עדי אמוראי, במעשייה שהתייחד סה לארץ (מיל) צבי צור, שר היה יו"ר מועצת המנהלים של מקורות, חברת האם של רוד, סיפר על בועל מיפעל שאמר: "אלופים יודעים איך להוציא כסף. אני צריך אדם שידע איך להרוויח כסף!"

מנהל רישכתו שר הרב גורן, בתשובה לבקשת פרקליטו של אברהם בורוקובסקי, קי, אביהם החורג של הממו"רים" לשעבר, לקבל את הר מיסמר שבו קבע כי מרשו אי ננו יהודי: "העניין הזה יכול להימשך שנה, ומי שתשובה זו איננה מספקת אותו, רשאי להר גיש תביעה מישפטית."

שריהכיתחון משה ד"ן, לאחר שספיר סיים נאום בתום דיון במזכירות מילגת העבודה, בו ציין את דעתו על השטחים, הדמוגרפיה ואופיה היהודי של מדינת ישראל: "סוף-סוף זכינו לשמוע את הר "אני לא מאמין" של ספיר!"

בער הטור בנימין גלאי, בחוותו דעה על הסרט התפוז החכני שבא לדבריו כדי לספק: "את תאווה למחנות דם, אונס, פירפורי גוף, יצירת מופת, כאמור, אך גרועות מי מנה תבואנה ודאי אחריה בשם האמנות וחופש המחשבה. על דור שמיסחר עצמו לדעת — זונה עמה הארץ!"

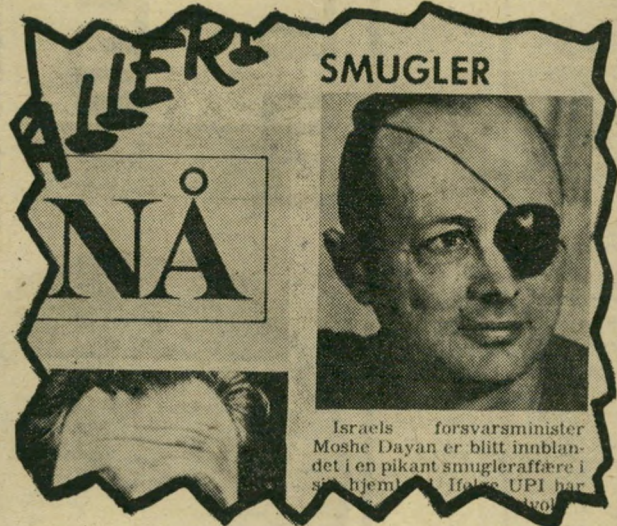
בער הטור יהונתן גפן, לאחר חידוש מישדרי הר טלוויזיה: "פלאום אני צריך לדבר עם אשתי, אחרי הפסקה הראשונה רינה שעברה אחרי גירושה להתגורר במצרים, גרה במשך שלושים שנים אנה ורק מדברים זה עם זה, רק בפור פיל — עם הפנים לאורגד, זה, רואה את אשתי יותר ממני."

לו לא בצ'אד."

יו"ר המחלקה לתיקשורת רת בוועד הפועל של ההסתדרות, אמנון דוור, פתח הר שבוע את העיתון, פלט צעקת תימהון ופרץ בצחוק. הסיבה: הוא ראה מודעה של בעל מכו

לפני שחתמתי הסכם כלשהו שאלתי את החותמים: "אקס" קיוו מי, יו דונט בילונג טו דה אנדרארלד?" ("סלח לי, אינך שייד לעולם התחתון?")

גולדה מואיר, היא אומר נס ראש ממשלת ישראל, אבל

זאת הכותרת שהופיעה בעיתון הנורבגי נה, מעל תמונה ישנה של שריהביטחון משה ד"ן. העיתון נותן תיאור עובדתי על פרשת התקירה של היועץ המישפטי לממשלה מאיר שמגר בעסקי הברחת העתיקות של ד"ן.

„מבריה“

נית טריומף לבנה שניגובה הר מבקש מכל המוצא אותה להר דיע לו על כך. לפי מספר המי כונית התברר לאמנון כי זו המכונות אותה מכו לבעלה הנוכחי, בגלל שהתיישב מלא תו בה אחרי שניגובה ממנו חמש פעמים.

אחר שהופתע הוא סופר הארץ יורם בורנובסקי, שר ישב באחד הערבים משועמם מול מקלט הטלוויזיה והתבונן במישדר שירות של מישדרר התחבורה לפתע פלט צעקה: "זה אני! זה אני!" ואכן, על המסך נראה יורם חוצה את הכביש במעבר חציה כשהוא אחוז בורונו של אדם מבוגר שצעד לידו. הפתעתו של יורם הייתה שלמה כאשר הודיע הר קריין לצופים כי הם חוזים באורה למפת העזור לאדם מי בוגר לחצות כביש. אך האמת היא כי יורם חצה את הכביש בהברת אביו.

בשבועות האחרונים הר פיעו ידיעות בעיונונים על הפי סדים ניכרים לחברות שבבעי לות משפחת רוטשילד, הפסדים או לא הפסדים, המצב הקשה לא פגע בפיניקה, כלבו הר אהוב של הבארון גי דהדרוט" שריה, הממשיך לקבל את כל ארוחותיו מידיו של מלצר הל-בוש לפי כל כללי הטקס. האר כל מוגש לכלב על-גבי מגש מיוחד כשהמלצר כורע על ביר כי כדי להגיש לו את מנת הר סטייק הקצוץ המתובל בעישיבי חיבול עדינים.

הרכילות הכי טרייה שר הגיעה בשבוע מרבתיעמו. מס"פרת על עריה, בתו בת ה-16 של המלך חוסיין. עליה, שהיא בתו של המלך מאשתו הראשונה רינה שעברה אחרי גירושה להתגורר במצרים, גרה במשך שלושים שנים אמה ורק בתקופה האחרונה חזרה לבית אביה בירדן. לפני שבועיים

הודיע לבן-אהרון כי הוא לא מוכר לאנשים שקוראים לו גנב. כנראה שהצורך בפרחים גבר אצל המוכ"ל ולפני מספר ימים הוא ירד ממכונתו. הת נצל בפני המוכר וקנה זר. הר סיף המוכר בחיור: "דפקתי אותו, לקחתי שלוש לירות על כל פרח."

מחמאה נדירה, גם אם עקיפה, קיבלה יו"ר יוצר יש"ר ראל איה ריישטיין, אשתו של סגן שריהאוצר ד"ר צבי ריישטיין, באחד הערבים ער רה איה עוז בנפשה, ירדה אל הפרוצה העובדת דרך קבע בי פתח ביתה המפואר בכיכר הר מדינה בתלי-אביב ובקשה מי מנה: "תסלחי לי, אולי את מוכנה לעבור מכאן כמה בתים." הפרוצה סקרה את הגברת מכך רגל ועד ראש, ענתה בחיור ידידותי: "אני לא. זה המקום שלי, אבל אם את רוצה, את יכולה לעבור לבית השני, שם אף אחת לא עובדת."

ח"כ אגודתישראל מנ"חם פרוש נמנה על ראשי המתנגדים לרב הראשי הרב שלמה גורן. מסתבר שעווי נותו לגורן מקורה עוד בימים ששניהם למדו בישיבת עץ חיים בירושלים. ליד שוק מחנה יהו דה, נזכר השבוע פרוש בגורן של אותם ימים: "הוא התחפש כפורים לקיבוציני. הוא הגיע או מכפר חסידים ולא ידע הר בה. הילדים קראו לו "דער שוויצער", הוא לא היה מסוגל לשבת במקום אחד וכל הזמן התבלט."

פרוש הנ"ל, שהסתבך בזמנו עם ג'ו סטאשר, מי ראשי המאפיה האמריקאית שר התיישב בישראל, בענייני כס פים, למד לקח מההסתככות הר זו. סיפר השבוע פרוש: "כש" הייתי עכשיו בחוף-לארץ, אז

את ההלם של חייו קיבל השבוע אלון פיקוד המרכז רחבעם (גנדי) זאבי. אחד מקניני מטוה הביא את בנו בן השלוש לביקור במחנה. הילד הובא בגאוה אל האר ריות המטופחים של גנדי, ור כאשר ראה אותם, פרץ בקריאת שימחה: "עזים, עזים" גנדי נפגע מעומק נשמתו, ואמר: "הילד הזה לא ייכנס יותר ל" מחנה!" רק אחרי שנירגע, טען כי הפקודה לא ניתנה ברצינות.

שריהמיסחריותהעשייה חיים ברידל, שדיבר בסני הברי מועצת הצרכנות, ניסה להטרי לצימצום רמתהחיים. הוא טען כי הנשים בארץ קור נות קניות מיותרות. "הנה אני, נתן ברילב דוגמה לצימצום, קונה זוג נעלים אחד בעשר שנים, ב-40 לירות בנווה-ישא" נן. השר רק שכח לספר ל" מאזינות שבעשר השנים האלה, הלך כל הזמן בנעלים צבאיות, שניפקה לו אפסנאות המטכ"ל."

מוכ"ל ההסתדרות השור כב יצחק בן-אהרון עשה השבוע סולחה עם מוכר הפרחים שדוכנו מוצב ליד קפה אקסודוס בתלי-אביב. השניים תקעו כף ובעת טקס הסכם השלום, קנה בן-אהרון זר קריי זנטמות. על השתלשלות הענייני גים שהביאה לסולחה, סיפר מוכר הפרחים, הניצב במקום שבעה ימים בשבוע 24 שעות ביממה ועיקר רוחויו מדיירי הסביבה הקונים פרחים כדי לפי צות את נשותיהם כשהם מגי עים לביתם בשעות לילה מאר ררות: "לפני שבועיים עצר מוכ"ל ההסתדרות את מכונתו ליד הדוכן וביקש לקנות ורדים. כאשר שמע את המחיר, עלתה בו חמתו, זרק את הפרחים, צעק על המוכר "גנבו" ונסע הלאה. לאחר כמה ימים עצר שוב ליד המוכר וביקש לקנות פרחים. המוכר הנפגע סירב,

שלמה זנוויל כהנא

(משמאל) מנכ"ל מישדר הדתות לשעבר, שהיה ידוע כממציא מקומות קדושים, עדיין עוסק בתחביב זה, אם כי לא בתפקיד ממלכתי. השבוע, למשל, בא הרב כהנא להדליק נרות חנוכה בגלריה של עמליה ארבל, ביקש חנוכייה ולא נמצאה. לפתע נזכרה עמליה בפסל מתכת של דוכיפת, מעשה ידי הפסל בצלאל מן, שנמצא במרפסת הגלריה, ושהתאים לדעתה לשמש כחנוכייה. הרב כהנא נהנה להדליק נרות על גבי הדוכיפת עשוית המתכת כשלא נמצא לו מקום להציב בו את השמש, תקע אותו באחת מעיניה של הדוכיפת. אבל הוא לא ייתתפתק רק בהדלקת הנרות, אלא בו במקום קידש את הדוכיפת והפך אותה לנר קדוש. "זהו העוף הפלאי", הצהיר הרב כהנא, "המעביד את האור הגנוז מישראל לגולה". בזכות זה עתידה הגלריה להפוך עוד למקום קדוש.